

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Iacobo Foscario silentij excusatoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

calumniandi contra amplissimā atq; ornatissimā ciuitatē a me dictum cogitatūre
fuit. Sed quia quę a pluribus olim intellexeram/vera esse existimaui. Requirere for-
san testimonia aut eorū qui id protulerūt: aut eorum qui scelere profuisse dicant.
At ego illos non teneo memoria: si quę etiam noīa occurrerent/ūi honoris grā mi-
nime a me nominarent: potiusq; plane confiterer me errasse/ q̄; gnominiā ali-
cuius cōiungerem cum mea defensione. Sed attende quęso/ quomō ea verba pos-
nam: & remittes paulū de iudicandi seueritate. Non dixi: ob insignē scelus/ sed faci-
mus: non qui scelere profuerit/ sed etiam si profuerit: non id factum omnino fuisse
se/ sed potius fieri posse demonstrē. Ita nulla in re leditur existimatio nobilitatis ve-
strę: cum etiam multa fieri a sapientibus possint/ a quib; illos videmus abstinere.
Non ego Reges & Principes plurimos esse a vobis ciuitate donatos: sicuti & illi
nescio qui/ memoria em̄ exciderūt: primū Herculem/ deinde magnū Alexandrum
ciuitate donarūt. Sed non cōcedam illos a vobis nobiles esse factos: quippe cum
plures eorum se affirmarent vestrīs ciuib; nobiliores. De illis meus est sermo/
quos (ut verbo vestro utar) gentiles homines facere pdicatis: quorū in numero
neq; Reges/ neq; Principes quos cōmemoras se esse fatebunt. At vero paulo am-
plius progredieris q̄; ratio postulet scriptorū meorum. Dicis sceleratos hoīes a vo-
bis solere puniri. Id ego quoq; assentior: sed tamē eos qui in vestram/ non in alteri-
us priciem machinant. Sed hoc quid ad rem nostram cōfert. Nullus tibi cōcelles-
rit: qui scelus/ aliquid atq; cōmisit/ dici debeat sceleratus: neq; qui aliquādo in-
iuste egit/ iniustus. Potest quispiam scelere prodelle/ neq; plesti ut sceleratus: pōt
& sceleratus qui nunq; nobis profuerit pœna affici. Non audeo esse plures qui
olim nostram rem p. premio postmodū accepto/ scelere adiuerūt: ne cuius hono-
rem offendam. Romanos/ de quor; gestis liberior est loquēdi facultas/ scimus pre-
mij singularibus affecisse multos: qui etiam proditiōne patrię rem Romanā sub-
leuassent: neq; propterea Romanor; virtus obscurior euasit. Si vestra res pub. se-
cus agita sum/ moxpe salūm virorū virtus laudata est. Ego mi Gregori/ nihil sentī
quod crederem spectare vel ad paruulā offensionē tuę ciuitatis. De scelere nihil
mendacij confinxit: existimans minime falsa quę audieram fuisse. quod si factum
numq; fuit: neq; id ego affirmo. parum id asserti preiudicij. Exemplū q̄; aliqd̄ requi-
rit: etiam si qua suppeditarēt: tamē mallem erratū fateri causęq; succumbere: q̄;
notā aliquā inurere cuiusq; mortui/ aut viuentis fame. Cupio vigilas meas quas
cōmendationis grā suscepi/ esse omnibus gratas: neq; veri in obprobriū aut odiū
alicuius. Itaq; quę tibi vident emēdatione digna/ corrige arbitrari tuo. neq; em̄ in
hoc ulla mea utilitas/ ulla salus/ ulla honoris cōtentio continet. Quę scripsi/ sunt
edicta ad utilitatem cōmunem: & non ad aliquorū offensionem. Tibi vero grās
permagnas ago pro tuo singulari in me beniuolentia: nam te video fauere hono-
rī meo: neq; velle a me cōmitti qd̄ posset vel reprehensione/ vel maliuolentia dignū
videri. Sed inter cętera tua scribēdi modestia atq; humanitas fuit mihi gratissima:
ut plane epistola tua tuę virtuti & firmissimis moribus conuenire videat. Vale.
& me ut facis ama. Florentię die octauo Aprilis. 1440.

Poggius florentinus Iacobo Foscaro. S.D.P.

Ciriacus noster Anconitanus Venetias venturus/ rogauit ut ad te aliquid scri-
berem: nullō em̄ modo sine meis litteris profecturū se dixit. Ego (quous nihil sit qd̄
ad p̄sens scribēdū videat) tamē ut satisfaciā tum Ciriaco/ tum megin te beniuo-
lentę diuini nihil esse qd̄ occurreret scribēdū duxi. Silui mi Iacobe tecuz diutius q̄;
serat mea cōsuetudo. id accidit nō obliuione tui: sed tum occupationib; tum incu-
tia qua dā & tedio scribēdi. Sunt etiam senes/ q̄; lem tam me esse profiteor/ in rebo-
agēdis tar diuiculi. Gratis insuper casus quo te fortuna pculit: fratris sc; amantil-
luni obitus/ me cōtinuit a scribēdo: ne vel consolando recrudesceret obductum

Excusat ali-
ud.

Silentii ex-
culat

iam tempe vulnus: aut nihil de ea re loquendo / cum esset gratissima / parū amoris ostenderē erga virum amantissimū mei. Sed hæc diligentia refarciri possunt: quæ uis incipiā esse negligentissimus. Ego tuus sum, si quid est quod me uelis scribere et sciam profecto / ut cognoscas Poggiū tibi de ditissimū. Cōmendo tibi Ciriā cum etiam & bonorū studio sum. Vale. & me ama. Ferrarię.

Poggii viro insigni Andreolo Iustiniano S.D.P.

In Frācisū
Pistoriēse.

Non respondi antea litteris tuis: neque tibi grās egi pro muneribus quæ ad me misisti: propterea quod Franciscus pistoriensis qui ea detulit: adeo suis mendacijs / quæ plura sunt uerbis mihi stomachū cōmouit: ut nō possem quieto esse animo ad respōdendū / p̄sertim cum de eo mihi scribendū esset / qui longe abest a boni uiri moribus / quælem eum esse existimabā. Itaque compressi calamū quo ad refrigeret inuāgnatio quæ erga eum cōcepi. Sed ne nunc quidem cōtinere manū potui / quin paululum quærar leuitatē hoīs (ut uerbis leuionibus utar) ac uanitatē. Nam cum is olim in primo suo ad Græciā accessu / multa mihi scripsisset / maria ut ait & montes pollicitus: cum signa plura ad me se delaturū promississet tua: itaque pariter opa adinuerat: non solum postea non attulit ad me / quæ totiens suis litteris p̄dicaret quæcūque tu ei tradideras mihi deferenda: sed cū Sufretus quidam rhodius ei cōsignasset tria capita marmorea / & signū integrū duorū fere cubitorū: quæ Franciscus se ad me allaturū promissit: capita quidam dedit / signo autē me fraudauit: afferens id sibi infirmo corpore et nauī esse sublatū. In quo ut cōiicio / manifeste mētus fuit. Neque enim marmoris sculpti Cathalani cupidi sunt: sed aurū / & seruorū quibus ad remigiū utant. Capita uero illa quæ mihi tradi uolebas: nō Cathalani uel ferro subriperūt / sed Florentiā sunt cōportata: quæ ille quibus uoluit donauit. Quæ cū ego moleste ferentū promissionibus suis credens: cum in Græciā rediturus esset: cupiebā enim p̄sentem in iunā futuro bñficio cōpensari: nihil de ea re ad te scripsi. Adde quod cū ille secū detulisset quidam capita imp̄ssa in cera / aptissima ad obsignandū / scias id quod se tuo mōdato fecisse testaret: ut aliquid elicere quod ad me destinare cupiebas: nō modo signū non attulit / cū illū multis ad id uerbis hortatus essem: sed alia insup̄ / p̄missione eius sit. Præterea litteras quas ad me scripsisti / capite quodā satis uenusto erant obsignatæ: quod ille noīe tuo mihi p̄misit: cū ille nunc in aduētū suo (nouissime enim litteras alio capite signatæ erant) nihil secū tulisset. Dixit item te secundū signū mihi si id cuperē tradidit: quod idem etiā alteri p̄misit. Capita uero quæ ad me per eum misisti / curauit ut Cosmo traderent: mihi simul / as / se egretere quod in manus alterius detentissent. Cosmo uero qui hic est / dixit se illis grās agere quod illa accipere dignatus esset: & simul illi quoque signū quo ep̄lam obsignasti / quod est Traiani caput: se daturū opam dixit ut sibi traderet. Itaque uides quāta hoīs huius sit fallacia / quāta uerbositas: quāta uerborū officina. Scio ego: neque hoc exprobrādi causa dico: quantum mihi Franciscus debeat. Scio quæ mea fuerint in illū officia: taceo beniuolentiā / charitatē / amorē / quo illi ut uirum bonū cōplectebat: ut paulū ista absterere hoīem debuissent / ne me toties fallendo deciperet. At illū non solū prioris errati non poenituit / sed illud maiore fraude cumulauit. Reddidit tū nūmisma aureū: cultellos: & itē munuscula quæ p̄clarissima femina uxor tua / ad meā uxore destinauit: quæ fuerūt ambobus gratissima.

Cōmissorū
expeditōez
significat.

Pro his ago tibi litteras grās: quoniam quidem re ipsa non possum. Dona tua Pōntifici meo in medio sunt reddita: quæ ille grato animo cepit. Dispensatōem pro filia tua nubenda ego solus procurari feci: ut satisfacerem aliqui ex parte meritis in me tuis / pro ea uero nihil expensum est. Reliquorū uero quæ quærebās / curā Francisco reliqui: ut ea procuret apud eos quos pluris quæ me fecit. Sed nisi cito desicam / reddam ei bñficiū cumulatū. Hæc quæ scripsi uera esse sicut euangeliū puta. nulla in re mendior. Scripta sunt ex ip̄ius ore ueritatē. Si quæ deinceps a me uelis: aut si quid amplius ad me mitti uolueris: nulla in re utaris opa / aut intercessione Francisci: qui em p̄sentem decet